

Study of interaction between opioid and α -2 adrenergic systems in analgesic effect of oxytocin in locus coeruleus nucleus

Nasrin haghghi^{1*}, Mahnaz Kessmati¹, Hadi fathi Moghadam²

¹Dept. Biology, Shahid Chamran University, Ahwaz, Iran.

²Dept. Physiology, Jondi Shapoor University, Ahwaz, Iran.

Abstract

Introduction: Oxytocin is a active neuropeptide of central nervous system. In this study the effects of naloxone (opioid receptor antagonist) and yohimbine (α -2 adrenergic receptor antagonist) on analgesic effect of oxytocin applied into the locus coeruleus (LC) nucleus were investigated.

Methods: Adult male Wistar rats were used. Animals divided into different groups receiving saline, oxytocin (3 nmol / 2 μ l), naloxone (3 nmol / 2 μ l) + oxytocin, yohimbine (3 nmol / 2 μ l) + oxytocin, and naloxone + yohimbine + oxytocin. Hot-plate and tail-flick tests were used to evaluate pain threshold.

Results: Data showed that the injection of oxytocin into the LC nucleus increases the response time to thermal stimulations in both tail flick and hot plate tests. Injection of naloxone and yohimbine either separately and or in combination inhibite the antinociception effect of oxytocin.

Conclusion: It seems that oxytocin induces its inhibitory effect on acute pain via LC nucleus. This effect is probably mediated by the combination of opioid and α -2 adrenergic systems.

Keyword: Oxytocin, Pain, Yohimbine, Naloxone, Locus coeruleus nucleus.

* Corresponding Author Email: ns_haghghi@yahoo.com

بررسی تداخل اثر سیستم اوپیوئیدی و آلفا-۲ آدرنرژیک بر بی دردی حاصل از اکسیتوسین در هسته لوکوس سرولئوس

نسرين حقیقی^{*}، مهناز کسمتی^۱، هادی فتحی مقدم^۲

(۱) گروه زیست شناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

(۲) گروه فیزیولوژی دانشگاه جندی شاپور اهواز

دریافت: تیر ۸۵ بازبینی: آبان ۸۵ پذیرش: آبان ۸۵

چکیده

مقدمه: اکسیتوسین یکی از نوروپیتیدهای فعال در دستگاه عصب مرکزی است. در این تحقیق اثر تزریق نالوکسان (آنتاگونیست گیرنده‌های اوپیوئیدی) و یوهمبین (آنتاگونیست گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنرژیک) بر خاصیت ضد دردی اکسیتوسین در هسته لوکوس سرولئوس مورد بررسی قرار گرفت.

روشها: بدین منظور از موشهای رات نر بالغ از نژاد Wistar استفاده شد. حیوانات به گروههای دریافت کننده سالین، اکسیتوسین($۳\text{nmol}/۲\mu\text{l}$)، نالوکسان($۳\text{nmol}/۲\mu\text{l}$)+اکسیتوسین، یوهمبین($۳/۳\text{nmol}/۲\mu\text{l}$)+اکسیتوسین+نالوکسان+اکسیتوسین تقسیم شدند. داروها توسط سرنگ هامیلتون در هسته لوکوس سرولئوس تزریق گردید. دو تست صفحه داغ (Hot Plate) و پس کشیدن دم (Tail Flick) جهت ارزیابی درد بکار رفت.

یافته‌ها: این تحقیق نشان داد که تزریق اکسیتوسین در هسته لوکوس سرولئوس زمان پاسخ گویی به محركهای حرارتی را در هر دو تست افزایش می‌دهد. تزریق نالوکسان، یوهمبین و تزریق توام آنها توانست اثر ضد دردی اکسیتوسین را مهار کند.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد اکسیتوسین از طریق هسته لوکوس سرولئوس اثر تسکینی بر درد حاد دارد و احتمالاً بواسطه مجموعه گیرنده‌های اوپیوئیدی و گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنرژیک این عمل را انجام دهد.

واژه کلیدی: اکسیتوسین، درد، یوهمبین، نالوکسان، هسته لوکوس سرولئوس

اکسیتوسین در بروز رفتارهای جنسی [۶, ۲۰, ۲۳]
مادرانه [۱۸, ۲۴]، اجتماعی [۱۳, ۱۵]، استرسی [۳۳, ۲۵]
تغذیه‌ای [۲۶, ۳۰]، حافظه و یادگیری [۸, ۴] دلالت دارد.
اکسیتوسین بخشی از اثرات خود را از طریق گیرنده‌های اکسیتوسینی که در قسمتهای مختلف دستگاه اعصاب مرکزی از جمله قشر مغز، سیستم بویایی، عقده‌های قاعده‌ای، سیستم

مقدمه

اکسیتوسین، نوروهورمونی است که ضمن داشتن اثرات محیطی بر ماهیچه صاف رحمی و سلوهای میو اپی تیال غدد شیری و تسهیل فرآیند تولید مثل [۱۲] اثرات متعدد دیگری از طریق سیستم عصبی مرکزی دارد. مطالعات نشان داده است که

* پست الکترونیک نویسنده مسئول مکاتبات:
ns_haghghi@yahoo.com